

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Concilivm Constantinopolitanvm I. Zenone Et Postvmiano Consvlibvs
Celebratvm, Quo sub praesidio Flauiani Eutyches archimandrita
condemnatus est, sub pontificatu Leonis anno Domini CCCCXLVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

• CONCILIVM
CONSTANTINOPOLITANVM I.
ZENONE ET POSTVMIANO CONSVLIVS
CELEBRATVM,

Quo sub præsidio Flauiani Eutyches archimandrita con-
demnatus est, sub pontificatu Leonis anno
Domini CCCCLVIII.

*Acta huius Concilii extant apud Concilium Calchedonense,
actione 1. Incipiunt sic:*

CONSULIBVS Flauio Zenone & Postumiano viris cla-
rissimis, sub die sexto Idus Nouembris, &c.

N O T A.

Quare Euty-
tyches ac-
cusatus.

Eutythiana
hæresis
quæ?

Secunda
actione
Concilii
Eusebius
fidem or-
thodoxam
profiteretur
& confir-
mat.

Tertia a-
ctione 1.
citatio cū
responso
Eutychetis
reproduci-
tur.

* *Concilium.*] Cum in causa Florentii Sardiorum metropolitani aduersus episcopos sub eo constitutos Ioannem & Cossinium, Flauio Zenone & Postumiano consulibus, anno nimirum Domini 448. Concilium haberetur Constantinopoli, Eusebius Dorylæi episcopus, cum vulgatam incerto auctore nouam hæresim, qua docebatur in Christo Domino ante incarnationem duas, post incarnationem vero non duas, sed vnam dumtaxat fuisse naturam, ab Eutyche archimandrita prædicari ac doceri præsens audiuiisset, nihilque piis admonitionibus apud eum profecisset, scriptum aduersus eum querelarum libellum huic Synodo legendum obtulit, petens, dum lectus esset, eiusdem copiam Eutycheti communicari, & ad sui defensionem citari. Cum citatio prima auctoritate Concilii decreta & nondum executata fuisset, secunda actione pridie Idus Nouembris Synodo præsto fuit Eusebius, eamque, quam semper coluit, fidem rectam, palam ex scriptis Cyrilli exponit, eademque se sapuisse ac etiamnum sapere profitetur: ostendit etiam sanctos & orthodoxos patres semper in Christo duas naturas in vna eademque persona coniunctas agnouisse. Quæ quidem, vt sancte pieque dicta, ab omnibus qui præsentibus erant patribus, singulis candidum calculum porrigentibus, recepta atque probata fuerunt.

Inchoata rursus actione tertia, decimoquinto Nouembris, feria 2. ad instantiam Eusebii contra Eutychetem querelam suam prosequentis, Decreto Synodi prima citatio per Ioannem & Andream executata, in iudicio reproducta fuit. Postquam autem vterque retulisset, Eutychetem respondisse, se monasterio suo non egressurum, dixisse etiam se paratum esse expositioni sanctorum patrum, qui in Nicæa, & in Epheso congregati sunt, consentire, eorumque interpretationibus, quatenus scripturæ conformes essent, & non aliter (quod

ANNO
CHRISTI
448.

hæreticorum est) subscribere, ad instantiam Eusebii per Mamantem & Theophilum presbyteros Eutyches secundo citari iussus est. Quibus abeuntibus, & scriptam citationem exequentibus, Eusebius ad suæ querelæ & accusationis probationem addidit, Eutychetē de sua hæresi libros scripsisse, eosque ad diuersa monasteria misisse, eo fine, vt subscriptione abbatum & monachorum aliorum approbarentur. Quod cum Flauianus testimonio Abrahamii presbyteri verum esse cognouisset, ablegauit ex Synodo diuersos ad diuersa monasteria, qui missum ab Eutychete fidei tomum inquirerent, & ad Synodum referrent. Cum post hæc responsum simile priori retulissent illi qui secundam citationem executi fuerant, institit tertio Eusebius accusator, vt vel inuitus Eutyches ad Synodum trahatur. Tum vero secundum iudicii formam a sancta Synodo decretum est, vt per Memnonem sacrorum vasorum custodem, Epiphanium presbyterum, & Germanum diaconum tertio citaret. Traditus est illis libellus citationis scriptus, quo significabatur, vt post diem sequentem, feria quarta, ad decimamseptimam mensis Nouembris Eutyches iudicio præsto esset.

Interea actione quarta, sequenti die, qui erat 16. Nouembris, ad Synodum venit Abrahamius archimandrita, allegans Eutychetem ob ingrauescentem morbum venire non posse. Quam excusationem licet cum Flauiano reliqui patres acceptarent, per eundem tamen Abrahamium Eutychetem moneri voluerunt, vt qui ad accusandum Nestorium monasterio egressus fuisset ad Concilium Ephesium, idem ad sui defensionem egredi, & ad Concilium venire non recuset: maxime ideo quod plures verbo & opere scandalizasset: nihil peti aliud quam vt veniat, errorem suum aut defendat, aut deprecetur, & reuocet.

Actione quinta, quæ decimaseptima mensis Nouembris habita fuit, ii qui ad tertiam citationem Eutycheti insinuandam missi erant, retulerunt se mandatum citationis fideliter executos fuisse: Eutychetem respondisse, quod Abrahamium archimandritam ad Synodum destinarit, qui suo nomine diceret, se sanctorum patrum dictis & Nicænæ Synodo acquiescere: quibus si sancta Synodus contenta non esset, vnus septimanæ inducias & dilationes peteret. Auditi sunt etiam illi qui a sancta Synodo missi fuerant ad monasteria, inquisituri de voluminibus ab Eutychete ad ea missis, retuleruntque archimandritas volumen fidei ab Eutychete missum accepisse; sed subscribere noluisse. Cum itaque Eusebius post causæ suæ defensionem instaret Eutychetem ex scriptis suis damnandum esse, ne tamen præcox videretur esse iudicium, petitam septem dierum dilationem patres Concilii ei concesserunt.

Post tertiam citationem executam, inueteratus dierum malorum hypocrita, qui sæpe contestatus fuerat, se e monasterio nequaquam egredi posse, licet totius Synodi iussu vrgeretur; dum hæc ageretur, ait Liberatus capite 11. refugiens Eutyches ad Theodosium imperatorem (more hæreticorum) impetrauit ab eo per Chrysaphium

Concil. Tom. 7.

Pp ij

Decernitur
secunda
citatio.

Post repro-
ductam se-
cundam ci-
tationem
ad instantiã
Eusebii cõ-
tra Euty-
chetē tertia
citatio de-
cernitur.

Actione 4.
Eutyches
per procu-
ratorem
quemdam,
ob morbũ
se venire
non posse
allegat.

Actione 5.
tertia cita-
tio cum
responso
Eutychetis
reproduci-
tur.

Eutyches
dilationem
vnus septi-
manæ obti-
nuit.

eunuchum, quem ipse Eutyches susceperat in sacro baptisate, vt cum Florentio patricio & magno consiliario Concilium ingredere-
tur: dicebat enim se Flauiani calumnias timere.

ANNO
CHRISTI
448.

6. actione
tertia cita-
tio repro-
ducitur.

Sexta actione ad instantiam Eusebii, vigesima secunda Nouembris, audita est relatio eorum qui ad tertiam citationem peragendam deputati fuerat. Qui dum habitam cum ipso de fide disputatiunculam, eiusque responsum hoc, quod nulla poena depositionis a sententia deterreri posset, exposuissent, adueniente praescripto septem dierum termino, qui vigesima secunda Nouembris expirauerat, septima actione magna militum apparitura stipatus adfuit, cum licentia & consensu patrum vna cum Florentio patricio in Synodum intro-

7. actione
Eutyches
apparitura
militum sti-
patus com-
paruit, &
de haeresi
condemna-
tus fuit.

missus fuit. Cum in praesentia Florentii de haeresi conuictus ad palinodiam induci non potuisset, iudicio omnium patrum haec sententia in eum prolata fuit: *Lacrymantes & lugentes perfectam eius perditionem, decreuimus per Dominum nostrum Iesum Christum ab eo blasphematum, extraneum eum esse ab omni officio sacerdotali, & a nostra communione, & primatu monasterii. Scientibus hoc omnibus qui postea colloquentur ei, & ad eum conuenerint, quoniam rei erunt & ipsi poena excommunicationis, sicut non recedentes ab eius colloctione.* Huius sententiae subscripserunt episcopi triginta duo, & archimandrita qui aderant vigintitres. De rebus in Synodo gestis Flavianus Leonem pontificem certiore reddidit per epistolam, quae extat post epist. 8. Leonis, estque talis initii: *Nulla res diaboli venena comescit, &c.*

Epistola synodica ad Leonem.

Eutyches quid post condemnationem.

Vnde Eutyches quoque subdolas & mendaciorum plenas scribit literas ad sanctum Leonem papam, quas per regios ministros, Flauiani literis malitiose detentis, citius Romam deferri obtinet. Ad pontificem quidem appellauit, eique blandis verbis correctionem pollicitus est; sed appellationi non est delatum. Mendacem quoque libellum & fraudulentum Theodosio imperatori offert, quo se vim passum esse praedicat. Vt celebriores episcopos Italiae in suam sententiam pertraheret, literas ad eosdem scripsit. Haec ex actis Concilii recitatis in prima actione Concilii Calchedonensis, item ex epistola Leonis duodecima ad Flavianum, ex Liberato diacono cap. 11. Baron. ann. 448. num. 19. & sequentibus vsque ad 55.